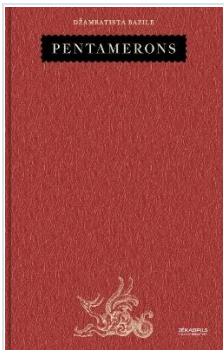
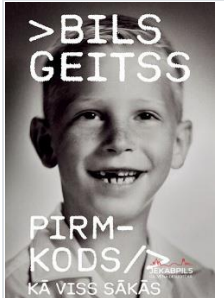
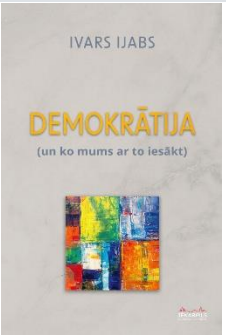
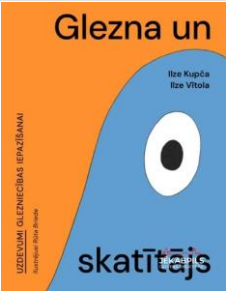
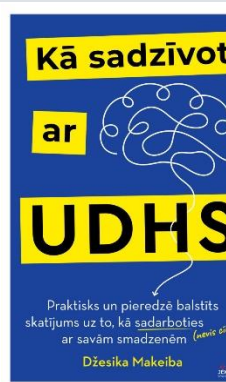

Jūlija jaunās grāmatas

	Bazile, Džambatista Pentamerons Ievērojamākais Baziles darbs un neapstrīdams šedevrs ir viņa sakopoto un pārstrādāto pasaku krājums "Stāstu stāsts jeb Laika kavēklis mazajiem" (Lo cunto de li cunti overo lo trattenemiento de peccerille), ko pēc autora pāragrās nāves (viņa dzīvību 1632. gadā laupīja gripas epidēmija) 1634.-1636. gadā publicēja viņa māsa Andreana. Pēcāk tas ieguvis nosaukumu "Pentamerons". Šī ir lasāmviela pieaugušajiem, kas dos iespēju iepazīt daudzas zināmas pasakas to agrīnā formā, kad tās vēl nebija pielāgotas romantizētas senatnes, pedagogiskās un bērnu literatūras vajadzībām. Grāmatā apkopotas 50 pasakas, ko piecās dienās izstāsta stāstnieces, kavējot laiku prinča gražīgajai sievai, kas ir mazuļa gaidībās. Šis pasaku krājums iedvesmojis pievērsties tautas mutvārdu daiļrades pierakstīšanai gan francūzi Šarlu Pero, gan slavenos brāļus Grimmus, gan citus slavenus pasaku vācējus un pētniekus.
	Fihltla, Kornēlija Apēstās emocijas Emocionālā ēšana ir ļoti efektīva ķermeņa krīzes reakcija. Stress darbā? Strīdi attiecībās? Ķermenis neatbilst skaistuma ideāliem? Trūkst disciplīnas, kad runa ir par ēšanu? Pēkšņi parādās iekšēja ēšanas dziņa, kas šķiet nepārvarama un liek mums negausīgi pārēsties. Kad notiesāta vesela šokolādes tāfelīte vai iztukšota cepumu paciņa, seko vainas apziņa – kādēļ gan nevarēju sevi savaldīt? Uztura psiholoģe Kornēlija Fihltla specializējas emocionālajā ēšanā. Viņa labi pazīst pazīmes, uzvedību un mokošās emocijas, kas rodas, zaudējot kontroli pār ēdienu. Balstoties savā pieredzē un zināšanās.
	Geitss, Bills Pirmkods Stāsts par vienu no mūsdienu ietekmīgākajiem uzņēmējdarbības līderiem un filantropiem, kurš mainīja pasauli. Grāmata "Pirmkods" nav par korporācijas Microsoft ziedu laikiem, Geitsu fonda (Gates Foundation) izveidi vai tehnoloģiju nākotni. Tas ir cilvēcisks un personisks stāsts par to, kā Bills Geitss (Bill Gates) kļuva par to, kas viņš ir mūsdienās. Stāsts par viņa bērnību, pirmajām interesēm un aizraušanos. Par viņa principiālo vecmāmiņu un mērķtiecīgajiem vecākiem, par pirmajām spēcīgajām draudzībām un labākā drauga pēkšņo nāvi.

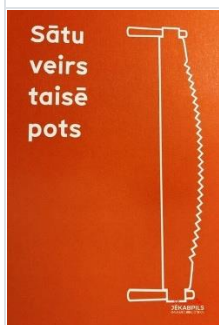
	Ijabs, Ivars Demokrātija Demokrātijas labā slava šodien bieži tiek apšaubīta. Īpaši to mēdz kritizēt pašās demokrātiskajās valstīs. Kritiķi teic, ka esošās tautvaldības nepilda dotos solījumus. Tās tikai šķietami dod pilsoņiem iespējas piedalīties, kopīgi pārvaldīt valsti un dzīvot labklājībā. Patiesībā sabiedrībā pieaug nevienlīdzība, tiek pieņemti nesaprātīgi lēmumi, kas kalpo šaurām interesēm. Tādēļ demokrātijai ir vai nu strauji jāmainās, vai jāatdod vieta kādai citai iekārtai. Līdzīgas demokrātijas problēmas mēs izjūtam arī Latvijā. Tomēr, lai ķertos pie to risināšanas, vispirms vajadzīga skaidra izpratne, kas demokrātija ir, kā tā darbojas un ko no tās varam sagaidīt.
	Kupča, Ilze Glezna un skatītājs Grāmatas autores Ilze Kupča, Ilze Vītola un ilustratore Rūta Briede aicina iepazīt glezniecību ne tikai kā vērotājam, bet interpretēt to un gūt ierosmi jaunradei. "Tā apkopo ilggadējos eksperimentos izstrādātu un apkopotu materiālu par metodēm, kā izprast un iemīlēt glezniecību," ar grāmatu iepazīstina izdevējs. "Tā domāta mākslas skolotājiem, muzeju pedagogiem un bērnu vecākiem, palīdzot iedziļināties plašajās iespējās, kā atsevišķas gleznas var likt iemīlēt mākslu kopumā un kļūt par izglītotu, redzīgu un jūtīgu mākslas skatītāju."
	Makeiba, Džesika Kā sadzīvot ar UDHS Džesikai UDHS tika diagnosticēts divpadsmit gadu vecumā. Ilgu laiku viņai bija grūti sadzīvot ar smadzenēm, kuras pati nesaprata. Viņa pastāvīgi pazaudēja lietas, nespēja pabeigt iesāktos projektus un jutās tā, it kā ieguldītu daudz vairāk darba un pūļu nekā apkārtējie, vienlaikus arvien vairāk iepaliekot. Trīsdesmit divu gadu vecumā – bez naudas, šķirusies un dzīvojot pie mammas – Džesika nolēma iedziļināties savos ar UDHS saistītajos izaicinājumos. Viņa atklāja, ka galvenais, lai orientētos un veiksmīgi funkcionētu pasaulē, kas nav radīta neiroatšķirīgām smadzenēm, ir nevis mēģināt tās salabot vai cīnīties pret to dabiskajām nosliecēm, bet gan izprast un sadarboties ar tām. Džesika skaidro, kā UDHS ietekmē ikdienas dzīvi, pievēršot uzmanību vadības funkciju traucējumiem, jutīgumam pret noraidījumu, uzmanības regulēšanas grūtībām un daudz kam citam.

Pērse, Laine

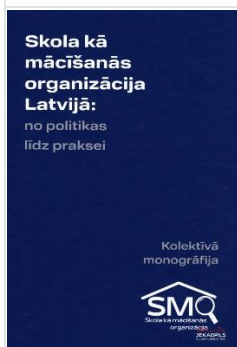
Mežonīgais rietumkrasts

Divi latviešu ceļotāji, Laine Pērse un Arturs Driņins, ir apmeklējuši 125 pasaules valstis un savos piedzīvojumos dalījušies gan grāmatu sērijās “Ar stopiem apkārt pasaulei” un “Iegriez pasauli!”, gan grāmatā “Sarkanā pūķa zemē. Piedzīvojumi un atklājumi mūsdienu Ķīnā”, kā arī savos sociālajos medijos. Pēc desmit ceļā pavadītiem gadiem viņi nonāk Āfrikā — kontinentā, kas biedē nezinošos un izaicina drosmīgākos. Tajā Laine un Arturs dodas īstā ekspedīcijā cauri 32 valstīm, no kurām šajā grāmatā aprakstītas pirmās 17 valstis Rietumāfrikā un Centrālāfrikā. Viņi šķērso zemes robežas ar sabiedrisko transportu — ar vietējiem kā vietējie, ceļa gaitā atklājot, kāda tad patiesībā ir Āfrika. “Bīstami! Jūs esat traki! Vai tiešām to vajag?” ir tikai papildu iedvesma likt mugursomas plecos un doties uz Āfriku, par kuru ne visi runā, bet, ja runā, tad neko labu nepasaka.

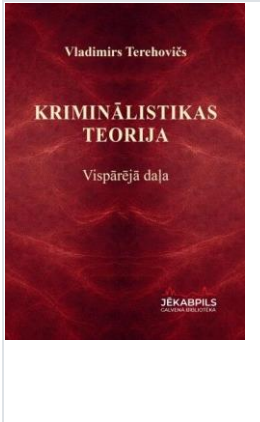
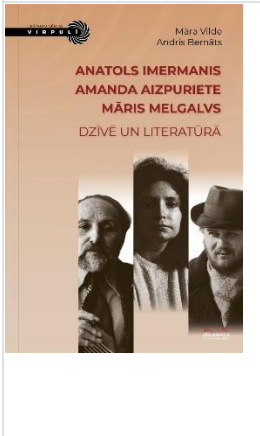
Sātu veirs taisē pots

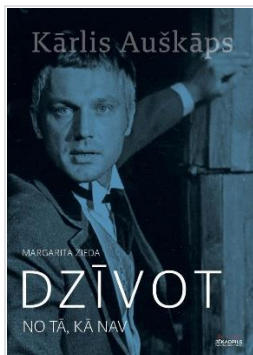
"Sātu veirs taisē pots" - izdevums tiem, kam interesē seni būvniecības paņēmieni, darbarīki un materiāli, bet ne tikai. Tas ir stāsts par Sēlijas mājām un dzimtām vairāk nekā gadsimta garumā. Vidzemes un Sēlijas sētas vienlaikus ir gan atšķirīgas, gan līdzīgas - skatoties fotogrāfijās, man patīk salīdzināt detaļas, piemēram, greznās logu aplodas, kādas Vidzemē nav sastopamas, vai īpatnējās leņķveida kūtis. Nav izskaidrojams, kāpēc, bet senās ēkas šķiet tik proporcionāli pareizas un iederīgas vidē. Katrs, kurš šodien mēģina atjaunot nopirkto vai mantotu īpašumu laukos, zina, cik bieži nākas izšķirties - kaut ko restaurēt vai likt no jauna. Vecu lietu atjaunošana ir ilgāka, dārgāka un prasa liekāku darbu. Nedomāju, ka mums būtu jāatsakās no mūsdienu ērtībām un jādzīvo kā 20.gadsimta sākumā, tomēr, mainot vecai ēkai logus, durvis vai apšuvumu, ir taču iespēja papētīt, kā tas ir taisīts iepriekš, - cienot veco meistarību prasmes. Novēlu katrai sēļu sētai vīru, kas taisa pats - bez steigas, ar pacietību un mīlestību pret savu vietu un cilvēkiem, kas tajā dzīvos.

Skola kā mācīšanās organizācija Latvijā: no politikas līdz praksei

Pieeja “skola kā mācīšanās organizācija” (turpmāk - SMO) pasaulē aktualizējās līdz ar straujajām pārmaiņām mācīšanas un mācīšanās procesos, izglītības iestāžu pārvaldībā, mācīšanās saturā un sasniedzamajos rezultātos, lai attīstītu 21. gadsimtam nepieciešamās kompetences. Latvijas izglītības sistēma pēdējo gadu laikā ir piedzīvojusi būtiskas pārmaiņas, kuru centrā ir pāreja uz kompetenču pieeju mācību saturā un mācīšanās procesā. Šī pāreja nav tikai satura reforma – tā ir arī strukturāla un kultūras transformācija, kas prasa pārskatīt skolu vadības modeļus, profesionālās attīstības sistēmas un sadarbības formas starp visām iesaistītajām pusēm. SMO pieeja šajā kontekstā ir definēta kā ietvars, kas palīdz skolām kļūt par dinamiskām, uz mācīšanos orientētām organizācijām, kurās visi dalībnieki – skolēni, skolotāji, vadītāji, vecāki un kopiena – ir aktīvi līdzdalībnieki izglītības kvalitātes uzlabošanā. Latvijas Universitātes Izglītības zinātņu un psiholoģijas fakultātes Pedagoģijas zinātniskais institūts sadarbībā ar Rīgas Tehniskā Universitātes Liepājas

	Smilgaine, Una Jājam, jājam mēs ar zirgu Ucināmās dziesmas ir nozīmīga latviešu bērnu folkloras daļa. Tie ir nelieli, ritmiski teksti, ko pieaugušais skaita vai dzied vienkāršā melodijā un ko pavada kustības: spēles ar bērna pirkstiem, rokām, kājām, kutināšana un pajāšana, bērna šūpošana uz ceļiem vai kājām. Līdz šim publicēta tikai daļa šī vērtīgā materiāla. Unas Smilgaines grāmatā pirmo reizi apkopoti Latviešu folkloras krātuves materiāli no visiem ucināmo dziesmu veidiem – 4010 teksti un melodijas.
	Terehovičs, Vladimirs Kriminālistikas teorija Lasītājam piedāvātajā monogrāfijā sistemātiski izklāstītas galvenās idejas un zinātniskie atzinumi par noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas procesa teorētiskajiem pamatiem. Pamata uzmanība tiek pievērsta kriminālistisko zināšanu ģenēzei, struktūrai un saturam, un tiek atklāta kriminālistiskās izziņas procesa pamatelementu būtība. Darbs ir balstīts uz mūsdienu zinātniskās izziņas atzinumiem un materiāliem no autora prakses. Šis darbs ir paredzēts augstāko juridisko mācību iestāžu pasniedzējiem un studentiem, tiesnešiem, prokuroriem, policijas darbiniekiem, ekspertiem kriminālistiem un visiem, kas interesējas par noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas teoriju un praksi.
	Vilde, Māra Anatols Imermanis, Amanda Aizpuriete, Māris Melgalvs dzīvē un literatūrā Māris Melgalvs spoži uzliesmoja (kopā ar grupu “Pērkons”), brīdi uguņoja, tad negaidīti pieklusā. “Es visu esmu uzrakstījis,” viņš mēdza teikt. Pēdējos septiņus gadus viņš dzēra ar iznīcinošu baudu, lai izvīrotu sevi no dzīves, kurai vairs nešķita piemērots. Vēl dramatiskāka dzīve izvērtās Amandai Aizpurietei. Izcila dzejniece, atdzejotāja un tulkotāja, apveltīta ar neticamām darbaspējām, kurai nebija sveši melna izmisuma brīži (dzejniece vairākas reizes mēģinājusi izdarīt pašnāvību). Savukārt Anatols Imermanis pārstāvēja citu paaudzi un laikmetu – dzejnieks, gleznotājs, prozaikis, detektīvžanra aizsācējs latviešu literatūrā. Ārkārtīgi erudīts un interesants sarunu biedrs, liels dēkainis un avantūrists, viens no Latvijas mākslinieciskās bohēmas spilgtākajiem pārstāvjiem. Par viņa attiecībām ar daiļo dzimumu kļūst lēģendas. Kā teicis Māris Čaklais: “Anatols un meitenes – tas ir atsevišķs žanrs!”

Zieda, Margarita

Dzīvot no tā, kā nav

Aktierim, režisoram un Dailes teātra ilggadīgajam mākslinieciskajam vadītājam Kārlim Auškāpam (1947–2017) veltītā grāmata “Dzīvot no tā, kā nav” attīstījies no mākslinieka dienasgrāmatām, vēstulēm, piezīmēm, intervijām, izrāžu recenzijām, kā arī no autores sarunām ar 37 mākslinieka laikabiedriem. Daži no viņiem – Ausma Kantāne, Pēteris Liepiņš, Lilita Ozoliņa, Raimonds Auškāps – jau devušies mūžībā. Arī viņiem veltīta šī grāmata.

Kā cilvēkam dzīvot? – bija viens no Kārļa Auškāpa izrāžu galvenajiem jautājumiem. Un viņš meklēja arī pats atbildes dzīvē un mākslā gan padomju okupācijas gados, gan pārdzīvodams personīgu traģēdiju un pārmaiņu laiku visbrutālākos izaicinājumus. Kārli Auškāpu nodarbināja Latvijas teātrī reti sastopama filozofija, viņu interesēja transcendentālais, mistika, neredzamā pasaule un tās klātbūtne redzamajā. Būtiska tēma Kārļa Auškāpa dzīves garumā bija Latvija un tās cilvēkos ietvertais potenciāls. Vilšanās un depresijas māktajiem laikabiedriem viņš mainīja skatiena perspektīvu un attieksmi pret savu zemi, savu valsti.